

Digitaalisen signaalinkäsittelyn perusteet

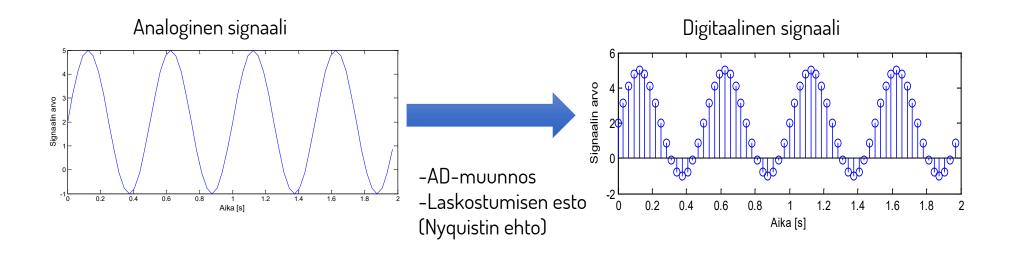
Diskreetti Fourier Muunnos (DFT)

Taneli Rantaharju 044 7101 253 <u>taneli.rantaharju@kamk.fi</u> Työhuone TA13H115

Iso kuva – Mitä DFT tekee?

1) Lähtökohta: Jatkuva-aikainen signaali on muutettu oikeaoppisesti digitaaliseen muotoon (laskostumisen estäminen ja AD-muunnos)

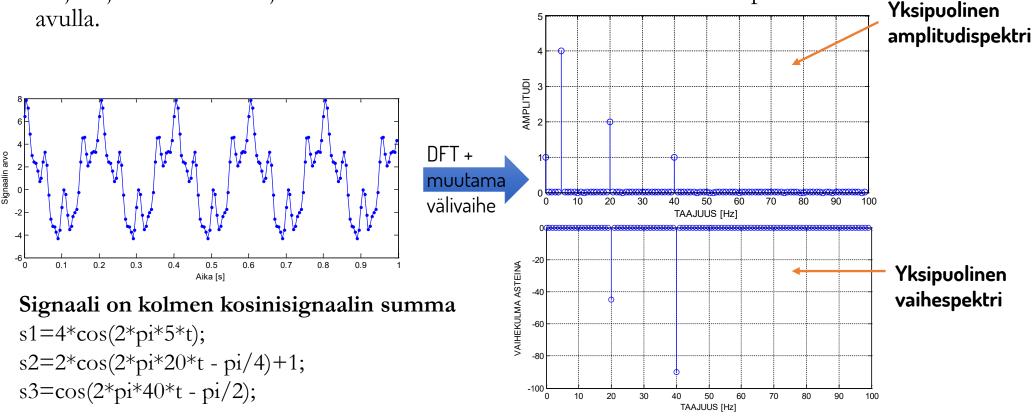

Iso kuva – Mitä DFT tekee?

2) Diskreetti Fourier-muunnos vie digitaalisen signaalin taajuustasoon. Signaalin taajuusjakaumaa tai taajuussisältöä voidaan tarkastella mm. erilaisten spektrien

avulla.

N näytettä pitkän signaalin x[n] diskreetti Fourier-muunnos (DFT) on muodostettavissa yhtälön

$$X[k] = \sum_{n=0}^{N-1} x[n]e^{-\frac{i2\pi}{N}kn}, \qquad k = 0, 1, 2, ..., N-1$$

mukaisesti, missä $m{n}$ on signaaliin liittyvä indeksi ja $m{k}$ sen muunnokseen liittyvä indeksi.

On huomattava, että yhden X[k]:n arvon laskemiseksi on käytävä läpi kaikki signaalin arvot ja että muunnos on yhtä pitkä kuin alkuperäinen signaali.

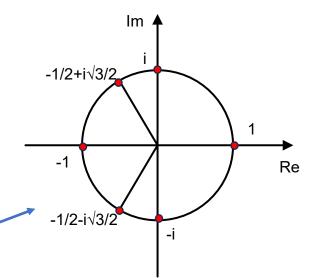
Yhtälössä

$$X[k] = \sum_{n=0}^{N-1} x[n]e^{-\frac{i2\pi}{N}kn}, \qquad k = 0, 1, 2, ..., N-1$$

esiintyvä tekijä

$$e^{-\frac{i2\pi}{N}kn}$$

saa arvoja, jotka ovat kompleksitasossa olevan yksikköympyrän kehällä.

Kaikki mahdolliset $e^{-\frac{i2\pi}{N}kn}$:n arvot, kun N=1,2,3,4

Tarkastellaan esimerkkinä signaalin x[n] = [0, 1, 2, 3] diskreettiä Fourier-muunnosta ja lasketaan se määritelmän perusteella. Eri komponenteille saadaan seuraavat tulokset:

$$X[k] = \sum_{n=0}^{N-1} x[n]e^{-\frac{i2\pi}{N}kn}, \qquad k = 0, 1, 2, ..., N-1$$

$$X[0] = \sum_{n=0}^{3} x[n]e^{-\frac{i2\pi}{4} \cdot 0 \cdot n} = x[0] + x[1] + x[2] + x[3] = 6,$$

$$X[1] = x[0]e^{-\frac{i2\pi}{4}\cdot 1\cdot 0} + x[1]e^{-\frac{i2\pi}{4}\cdot 1\cdot 1} + x[2]e^{-\frac{i2\pi}{4}\cdot 1\cdot 2} + x[3]e^{-\frac{i2\pi}{4}\cdot 1\cdot 3} =$$

$$= 0\cdot 1 + 1\cdot (-i) + 2\cdot (-1) + 3\cdot i = -2 + 2i$$

$$X[2] = x[0]e^{-\frac{i2\pi}{4} \cdot 2 \cdot 0} + x[1]e^{-\frac{i2\pi}{4} \cdot 2 \cdot 1} + x[2]e^{-\frac{i2\pi}{4} \cdot 2 \cdot 2} + x[3]e^{-\frac{i2\pi}{4} \cdot 2 \cdot 3}$$
$$= 0 \cdot 1 + 1 \cdot (-1) + 2 \cdot 1 + 3 \cdot (-1) = -2$$

$$X[3] = x[0]e^{-\frac{i2\pi}{4}\cdot 3\cdot 0} + x[1]e^{-\frac{i2\pi}{4}\cdot 3\cdot 1} + x[2]e^{-\frac{i2\pi}{4}\cdot 3\cdot 2} + x[3]e^{-\frac{i2\pi}{4}\cdot 3\cdot 3}$$
$$= 0 \cdot 1 + 1 \cdot i + 2 \cdot (-1) + 3 \cdot (-i) = -2 - 2i.$$

FFT-algoritmi

- DFT:n muodostaminen edellä kuvatulla tavalla on tietokoneellakin suoritettuna erittäin paljon aikaa vievä prosessi.
- Siinä tarvitaan N^2 kertolaskua ja N(N-1) yhteenlaskua.
- Lisäksi on huomioitava, että *e*:n korottaminen kompleksiseen potenssiin vaatii oman kapasiteettinsa.
- Diskreetin Fourier-muunnoksen laskemiseksi on kehitetty nopeampia tapoja, joiden kompleksisuus on luokkaa $N \cdot log N$.
- Algoritmien avulla saatavia diskreettejä Fourier-muunnoksia kutsutaan nimellä FFT (Fast Fourier Transform).

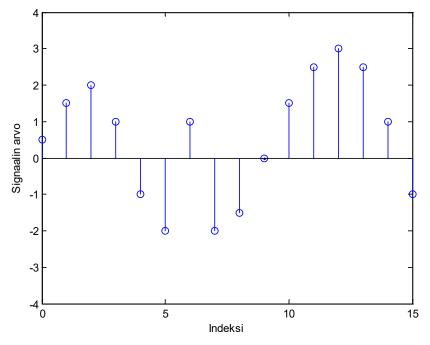

FFT-algoritmi

- FFT-algoritmeista tunnetuin on Cooleyn ja Tukeyn 1965 esittämä menetelmä, jossa muunnettava signaali jaetaan useassa vaiheessa aina kahteen osaan
- Jaosta aiheutuen signaalin pituus täytyy olla esitettävissä kahden kokonaislukupotenssin avulla
- FFT-algoritmilla saavutetaan merkittäviä hyötyjä suhteessa määritelmän mukaiseen DFT:n laskentaan, kun näytepisteiden määrä on suuri

- DFT:n ominaisuuksien läpikäymiseksi otetaan tarkasteltavaksi kuvan mukainen, ohjelmallisesti luotu esimerkkisignaali (pituus 16 näytepistettä)
- Signaali sisältää tasa- eli DC-komponentin (sen keskiarvo on positiivinen)
- Signaalin epäsäännöllisyydestä päätellen se sisältää ilmeisesti useita taajuuskomponentteja

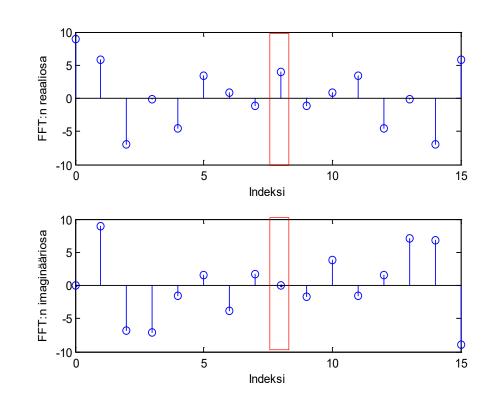
Kuva. Ohjelmallisesti muodostettu keinotekoinen signaali indeksin funktiona

Kuvassa on esitetty signaalin DFT muodostettuna MATLABin/Octaven FFT-algoritmin avulla.

Havaintoja kuvasta:

- Indeksille nolla muodostuva DFT:n komponentti on reaalinen
- Reaaliosa on indeksin 8 suhteen symmetrinen lukuun ottamatta indeksillä nolla olevaa DFT:n komponenttia.
- Vastaavasti imaginääriosa on indeksin 8 suhteen antisymmetrinen lukuun ottamatta indeksillä nolla olevaa DFT:n komponenttia.
- Lisäksi tässä tapauksessa, kun N on parillinen, indeksillä kahdeksan oleva DFT-komponentin imaginääriosa on nolla.

- DFT:n laskennassa ei tarvitse rajoittua k:n arvoihin $0 \dots N-1$, vaan se voidaan suorittaa millä tahansa k:n kokonaislukuarvolla.
- Näin saatavalle **DFT:lle on ominaista jaksollisuus** jakson pituuden ollessa N, mikä nähdään yksinkertaisesti muodostamalla DFT kokonaislukuarvolla k+N.

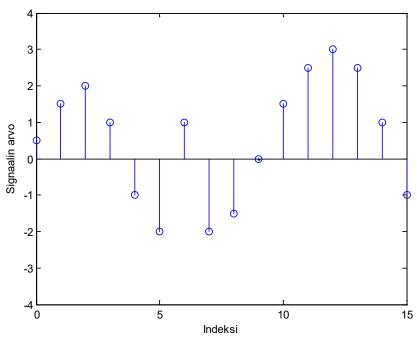
$$X[k+N] = \sum_{n=0}^{N-1} x[n]e^{-\frac{i2\pi}{N}\cdot(k+N)n} = \sum_{n=0}^{N-1} x[n]e^{-\frac{i2\pi}{N}\cdot k\cdot n} e^{-2i\pi n}$$
$$= \sum_{n=0}^{N-1} x[n]e^{-\frac{i2\pi}{N}\cdot k\cdot n} = X[k],$$

sillä

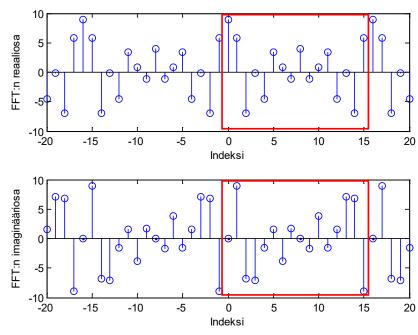
 $e^{-2i\pi n}=1$ kaikilla n:n arvoilla.

- Alla olevissa kuvassa on esitetty signaalin DFT:n jaksollisuus
- Signaalin pituus N=16 (indeksit 0...15), DFT muodostettu k:n arvoille -20...20

Diskreettiaikainen signaali

Vasemmalla esitetyn signaalin DFT, k:n arvot -20...20

Digitaalisessa signaalinkäsittelyssä signaalit ovat yleensä reaalisia. Niiden DFT:lle on voimassa seuraavat ominaisuudet:

1.
$$X[k] = X[-k]^*$$
,

2.
$$ReX[k] = ReX[-k]$$
,

3.
$$ImX[k] = -ImX[-k]$$

4.
$$|X[k]| = |X[-k]|$$

5.
$$argX[k] = -argX[-k]$$
.

Ominaisuus 1 sisältää sen, että X[k] ja X[-k] ovat toistensa kompleksikonjugaatteja, joilla on ominaisuuden 2 mukaisesti sama reaaliosa ja ominaisuuden 3 mukaisesti vastakkaismerkkinen imaginääriosa. Tällöin niiden itseisarvo on yhtä suuri (ominaisuus 4), ja kulma on vastakkaismerkkinen osoitinesityksessä (ominaisuus 5).

Käänteinen diskreetti Fourier-muunnos (IDFT)

Diskreetin Fourier-muunnoksen käänteismuunnos määritellään yhtälöllä

$$x[n] = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} X[k] e^{\frac{i2\pi}{N} \cdot k \cdot n}, \qquad n = 0, 1, 2, ..., N-1.$$

Käytetyt symbolit ovat merkitykseltään samat kuin DFT:n määritelmässä: n on signaaliin liittyvä indeksi ja k sen muunnokseen liittyvä indeksi.

On huomattava, että **yhden** x[n]:n arvon laskemiseksi on käytävä läpi kaikki DFT:n arvot ja että käänteismuunnos on yhtä pitkä DFT eli alkuperäisen signaalin mittainen.

Käänteinen diskreetti Fourier-muunnos

Käänteisen DFT:n laskennassa ei tarvitse rajoittua n:n arvoihin $0 \dots N-1$, vaan laskenta voidaan suorittaa millä tahansa n:n kokonaislukuarvolla.

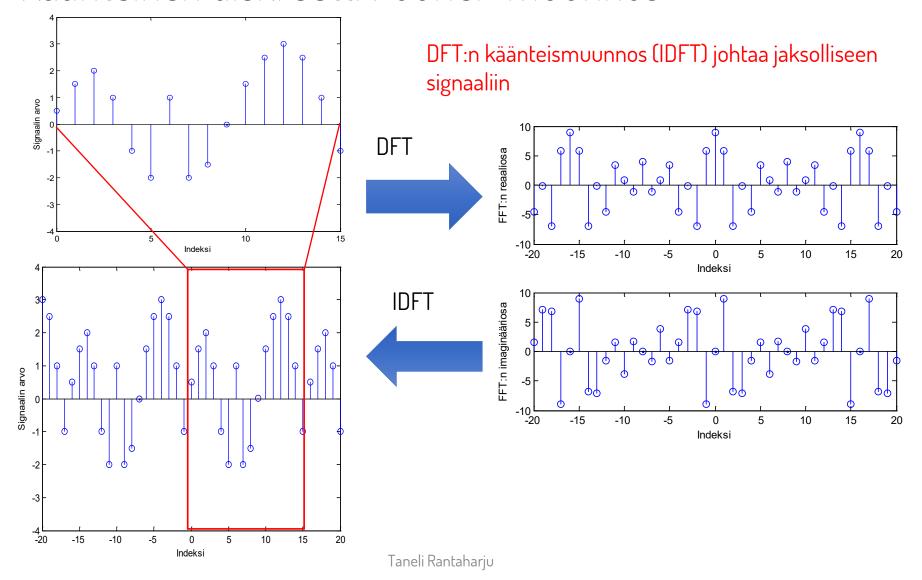
Näin saatavalle **käänteiselle DFT:lle on ominaista jaksollisuus** jakson pituuden ollessa N, mikä on yksinkertaisesti osoitettavissa muodostamalla käänteinen DFT kokonaislukuarvolla n+N.

$$x[n+N] = \sum_{k=0}^{N-1} X[k] e^{\frac{i2\pi}{N} \cdot k(n+N)} = \sum_{k=0}^{N-1} X[k] e^{\frac{i2\pi}{N} \cdot k \cdot n} e^{i2\pi k} = \sum_{k=0}^{N-1} X[k] e^{\frac{i2\pi}{N} \cdot k \cdot n} = x[n],$$

sillä $e^{i2\pi k}=1$ kaikilla k:n arvoilla.

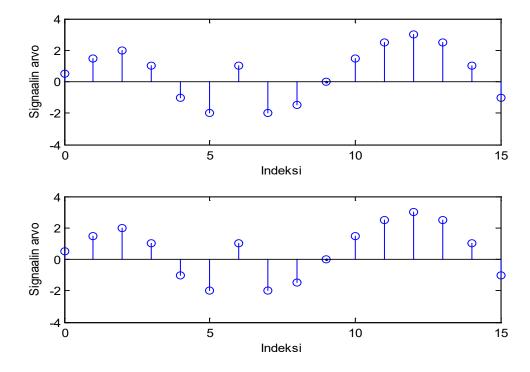
Käänteinen diskreetti Fourier-muunnos

Käänteinen diskreetti Fourier-muunnos

- On huomattava, että alkuperäisen signaalin muodostamiseen käänteismuunnoksen avulla voidaan käyttää yhtä mitä tahansa jaksoa jaksollisesta DFT:stä.
- Alla olevassa kuvassa on esitetty tulokset, jotka on saatu muodostamalla käänteismuunnos edellisen dian DFT:n indeksiarvoilla $3 \dots 18$ (ylempi kuva) ja $-8 \dots 7$ (alempi kuva).

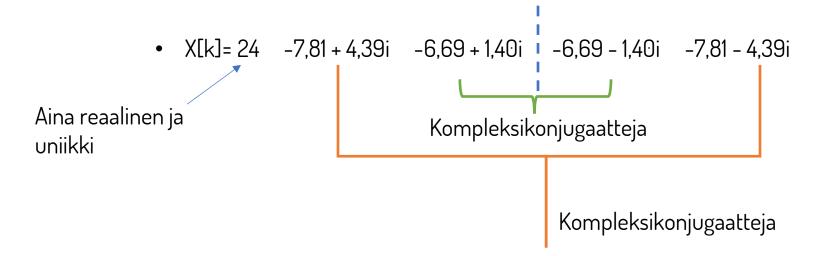

DFT:n symmetrisyyden tarkastelua

Pituudeltaan pariton signaali

 $x[n] = [-1 \ 4 \ 6 \ 7 \ 8], n = 0...N-1, missä N on signaalin pituus$

Päätelmä: X[k]:n arvoja tarvitsee laskea vain (N-1)/2 saakka, sillä loput voidaan päätellä symmetrisyyden perusteella. **Tässä esimerkissä X[0], X[1] ja X[2]**

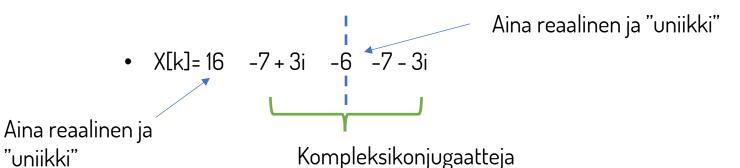

"uniikki"

DFT:n symmetrisyyden tarkastelua

Pituudeltaan parillinen signaali

 $x[n] = [-1 \ 4 \ 6 \ 7]$, n = 0...N-1, missä N on signaalin pituus

Päätelmä: X[k]:n arvoja tarvitsee laskea vain N/2 saakka, sillä loput voidaan päätellä symmetrisyyden perusteella. Tässä esimerkissä X[0], X[1] ja X[2]

KAMK • University of Applied Sciences

www.kamk.fi